Ազդարարութեան Trumpet's Sound փող

50-ՐԴ ՏԱՐԻ, ԱՒՍՏՐԱԼԻԱ
ՄԱՅԻՍ - ՅՈՒՆԻՍ 2019

«ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՂ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումճեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակութիւն

Քրիստոսի անոյշ հոտը. 3
Հովիւ՝ Հրաչ Գույումճեան

Աբրահամը իննսունինը տարեկանին. 4
Տոն Սթորմըր

Ծերերը եւ Աստուած 8
Վարդան Սարգիսեան

Խօսքի մարդի՞կ. 10
Ռէքս Տիրլավ

Վկայութիւն. 12
Վիգէն Խաչապուրեան

Տէրոջը յանձնէ քու ճամբադ. 13
Քաղուած

ԱՍՄ-ի միսիոնարական դաշտէն . . . 14
Աշոտ Գյուրջեան

Կազմի նկարը՝ հայկական խաղող, ACM 2018թ.

ARMENIAN CHRISTIAN MISSION

ԱՍՄ-ի աղօթքի նիւթեր

- Կը փառաբանենք Աստուծոյ Իր բարութեան եւ ողորմութեան համար:
- Շնորհակալութիւն կը յայտնենք Աստուծոյ 21-րդ ուղղեբեռի Հայաստան տեղափոխելու անհրաժեշտ միջոցները հայթայթելու համար:
- Փա՛ռք տուէք Աստուծոյ Տոն եղբօր Հայաստան այցի եւ ապահով տուն վերադարձի համար:
- Աղօթէ՛ք քարոզուած Խօսքի համար, որ այն կեանքեր փոխէ:
- Աղօթէ՛ք մեր կարիքաւոր ընտանիքներուն համար:
- Աղօթէ՛ք բժշկական կարիքներուն համար:
- Աղօթէ՛ք սոյն թուականի Յունիսին Հայաստան այցելող մեր հերթական միսիոնարական ճամբորդութեան ու խումբին համար:
- Աղօթէ՛ք մեր գործընկերներու իմաստութեան եւ անվտանգութեան համար:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Քրիստոսի անոյշ հոտը

«Վասն զի մենք Աստուծոյ առջեւ Քրիստոսին անոյշ հոտն ենք թէ՛ փրկուածներուն մէջ եւ թէ՛ կորսուածներուն» (Բ Կորնթ. 2:15)

Վերջերս անընդհատ կը խորհէի, թէ ինչն է Քրիստոսի անոյշ հոտը, եւ ինչպէս մենք՝ որպէս հաւատացեալներ կարող ենք ըլլալ այն:

Քրիստոսի փառքն ու գեղեցկութիւնը բազմաթիւ ձեւերով կրնանք նկարագրել, սակայն սուրբգրութեան մէջ ամենագեղեցիկներէն մէկը «անուշահոտ պատարագ» արտայայտութիւնն է (Եփես. 5:2):

Հին Կտակարանին մէջ շատ կը կարդանք, որ զոհաբերութիւններու անուշահոտութիւնը Տէրոջը հաճելի եղան: Մեր սիրելի Յիսուսը դարձաւ այդ զոհաբերութիւնը եւ Աստուծոյ մօտ բարձրացող անուշահոտութիւնը:

«Եւ սիրով վարուեցէք, ինչպէս Քրիստոս ալ մեզ սիրեց ու իր անձը մեզի համար մատնեց՝ անուշահոտ պատարագ ու զոհ ըլլալով Աստուծոյ» (Եփես. 5:2):

Քանի որ Աստուած կը սիրէ Քրիստոսի զոհաբերութեան անուշահոտութիւնը, Ան նաեւ կ'ուզէ, որ այն տարածուի ամբողջ աշխարհով մէկ: «Մենք Աստուծոյ առջեւ Քրիստոսին անոյշ հոտն ենք»:

Երբ խաչուած Քրիստոսը կը քարոզուի, ապա այդ անուշահոտութիւնը Աստուծոյ հաճելի կ'ըլլայ: Սա այն պատգամն է, որ ամբողջ աշխարհը կարիք ունի լսելու: Ուստի, քրիստոնեաներուս մասին կ'ըսուի, թէ մենք Աստուծոյ առջեւ «Քրիստոսին անոյշ հոտն ենք»:

Պօղոսը սորվեցուց, որ հաւատացեալները ազգերուն մէջ Քրիստոսի բուրմունքն են:

Այսօր Քրիստոսի անուշահոտութիւնը կը շարունակուի տարածուիլ ամբողջ աշխարհով մէկ, բոլոր այն վայրերը ուր Աւետարանը կը քարոզուի, եւ շատերը Տէրոջը դարձի կուգան, որպէս Անոր շնորհքի անոյշ բոյր:

Այո, Քրիստոսի անուշահոտութիւնը ամենէն ցանկալին է, քանի որ

Ան Իր կեանքը տուաւ խաչին վրայ եւ զոհուեցաւ աշխարհի մեղքերուն համար: Աստուծոյ բարկութիւնը բաւարարուեցաւ Քրիստոսի զոհաբերութեան մէջ: Աստուած այդ անուշահոտութիւնը կ'առնէ բոլոր անոնցմէ, ովքեր փրկութեան համար Իր Որդիի միջոցով կուգան Իրեն:

Իսկ ի՞նչ ըսենք մեր մասին: Ինչպիսի՞ անուշահոտութիւն ունինք: Արդեօք Քրիստոսը կենդանի՞ է մեր կեանքին մէջ, արդեօք մարդիկ կը տեսնե՞ն ու կը շնչե՞ն Անոր բոյրը մեր մէջ:

Թող մեր սիրելի Յիսուսը լուսաւորէ մեր կեանքերը, թող Իր ԽՕՍՔԵՐԸ, ԳՈՐԾԵՐԸ, ՍԻՏՔԸ եւ ԱՆՈՒՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆԸ մեր մէջ բնակի, որպէսզի ուրիշները կարողանան տեսնել ու փառաւորել մեր Երկնային Հօրը:

Հ. Գ.

Աբրահամը իննսունինը տարեկանին

Կարդացէ՛ք Ծննդոց 17-րդ գլուխը

Ուրբգրութիւնը 13 տարուայ ժամանակահատուած բաց կը ձգէ մինչեւ Աստուծոյ՝ Աբրահամին հետ խօսելու մէկ այլ դրուագին անդրադառնալը: Երբ Ան խօսեցաւ, մեծ խոստումներ տուաւ Աբրահամին ու անոր սերունդին:

Մեզ համար հետաքրքրական է իմանալ, թէ այդ 13 տարուայ լռութեան մէջ ինչեր տեղի ունեցան: Մենք գիտենք, որ Աբրահամն ու Սառան զաւակ չունենալու խնդրի լուծումը իրենք իրենց ձեռքերուն մէջ վերցուցին եւ այդպէս ընելով հեռացան Աստուծոյ կամքէն: Աբրահամն ու Սառան ինքնուրոյն փորձեցին իրենց համար ընտանիք կազմել: Աբրահամը Տէրոջ կամքը չփնտռեց նախքան Հագարին, որպէս կին ունենալը: Յատկանշական է նշել, որ Աստուած սպասեց մինչեւ, որ բոլորի համար պարզ դարձաւ, որ Աբրահամն ու Սառան իրենց ջանքերով չկարողացան լուծել իրենց խնդիրը, եւ միայն այդ ժամանակ Աստուած միջամտեց: Սակայն այդ ժամանակ անոնք շատ աւելի ծեր էին, եւ մարդկայնօրէն չէին կարող զաւակ ակնկալել այդ տարիքին մէջ:

Համբերութեամբ սպասելը դաս է, որ բոլորս կարիք ունինք սորվելու: Մենք ինչ որ բանի համար կ'աղօթենք եւ պատասխանը կ'ուզենք անմիջապէս ստանալ: Կամ կը հաւատանք, որ Աստուած ինչ որ բան խոստացած է մեզի, եւ անմիջապէս կ'ուզենք ունենալ այն: Մենք կ'ուզենք ստանալ այնպիսի բաներ, որոնք կը ցանկանք ընել եւ ատոնց մէջ գործունեայ գտնուիլ: Սակայն խնդիրն այն է, որ երբեմն Աստուած մեզմէ կ'ակնկալէ, որ սպասենք նախքան մեզ մեր խնդրածը տալը: Գուցէ Ան կ'ուզէ համբերութիւն սորվինք: Կամ գուցէ մեզի կը սորվեցնէ աւելիով Իրեն վստահիլ եւ աւելի քիչ մեր անձին վստահիլ:

Տէրը Աբրահամին երեւաց, երբ ան 99 տարեկան էր, եւ անոր չորս կէտանոց պատգամ մը տուաւ.

- ***Ես եմ ամենակարող Ապրուածը:*** Աստուած Ինքն Իրեն նոր կերպով յայտնեց Աբրահամին: Երբ ան Մելքիսեդէկին հանդիպեցաւ, Աբրահամը սորվեցաւ, որ Աստուած Բարձրեալ է, երկնքի ու երկրի տիրակալն է: Այժմ ան կը սորվի, թէ Աստուած Էլ Շատտայն է, ամենակարող, ամենազօր Աստուածը:

  Աստուծոյ այս յայտնութիւնը կարեւոր է բոլորիս համար: Մենք պէտք չէ բաւարարուինք մեր գիտցած փոքրիկ տեղեկութիւնով: Աւելին, մենք Աստուծոյ ճանչնալու եւ Անոր հետ սերտ յարաբերութիւն ունենալու խիստ կարիք ունինք: Նախքան խաչը բարձրանալը Տէրը աղօթեց անոնց համար, ովքեր յաւիտենական կեանք պիտի ստանան, որպէսզի անոնք ճանչնան միակ ճշմարիտ Աստուծոյն եւ Յիսուս Քրիստոսին, որուն Ան ղրկեց: Մեր պատասխանատուութիւնն ու ուրախութիւնն է Աստուծոյ աւելի լաւ ճանչնալը:

- ***Իմ առջեւս քալէ, ու կատարեալ եղիր:*** Պատճառն այն է, որ Աբրահամը անարատ կերպով չգործեց, երբ Հագարին իբրեւ կին վերցուց: Ան եւ իր կինը Սառան պէտք չէ փորձէին իրենց կեանքի խնդիրները իրենց ուժով լուծել, եւ այդպիսով իրենց կեանքին մէջ, ինչպէս նաեւ ուրիշներու կեանքին մէջ աւերածութիւն ստեղծել: Երկրորդ բայը թարգմանուած է «կատարեալ»: Ասիկա Աստուծոյ առջեւ քալելու պատուէրին հնազանդելու հետեւանքն է, այսինքն՝ գիտակցաբար ապրել Տէրոջ ներկայութեան մէջ:

Հարցն այն է, թէ ինչպէս կրնանք կատարեալ կամ անարատ ըլլալ: Որոշ թարգմանութիւններ կ'ըսեն. «Առջեւս քալէ ու կատարեալ եղիր»: Ասիկա անհնար առաջադրանք մըն է: Աստուած Աբրահամէն չէր ակնկալէր մեղք չգործել: Բայց ան կ'ակնկալէր, որ Աբրահամը Իրմէ կախուած մնար ու չփորձէր իր ուժերով լուծել իր կեանքի խնդիրները:

- ***Իմ ու քու մէջտեղ Իմ ուխտս պիտի դնեմ:*** Չնայած իր ձախողութեանը, Աստուած տակաւին Աբրահամին հոգ կը տանէր եւ նաեւ հաստատեց անոր հետ Իր ըրած ուխտը: Աստուած էր, որ ուխտ ըրաւ անոր հետ:

  Երբ մեր մասին կը մտածենք, կը գիտակցինք անսահմանափակ օրհնութիւնները, որոնք կուգան մեզի մեր Տէր Յիսուսով եւ Գողգոթայի վրայ Անոր մահուամբ ձեռք բերուած Ուխտի միջոցով: Ուխտի հիմքը հաստատուած է Անոր մահուամբ. մենք ատոր օրհնութիւնը կը վայելենք հաւատքի միջոցով:

- ***Խիստ պիտի շատցնեմ Քեզի:*** Այս խոստումը նախ Քաղդէացիներու Ուր քաղաքին մէջ ըսուեցաւ. Աստուած միշտ կը պահէ Իր խոստումը:

  Աստուծոյ խոստումները անվրէպ են: Այդ ժամանակ Աբրահամը առաջնորդեց իր փոքր ընտանիքը՝ ինքը, Սառան եւ Իսմայէլը: Անկախ, թէ որքան դժուար է այն իրավիճակը, որուն մէջ կը գտնուինք, մեր պատասխանատուութիւնն է հաւատալ, որ երբ Աստուած կը խոստանայ, Ան կրնայ ընել, այն ինչ ըսած է եւ Ան հաւատարիմ կը մնայ Իր խօսքին:

Երբ Աբրահամ Տէրոջ ձայնը լսեց ըրաւ այն միակ բանը, որը կրնար ընել Ամենակարողի ներկայութեան մէջ: Ան իր երեսին վրայ ինկաւ: Աստուած շարունակեց Իր պատգամը Աբրահամին: Ան արդեն Աբրահամի հետ ուխտ ըրած էր. այժմ Տէրը վերահաստատեց այն, ըսելով, թէ Իր ուխտը Աբրահամի հետ էր, եւ որ ան բազում ազգերու հայր պիտի ըլլար. ճշմարտութիւն, որը կը նշանակէր, թէ Աստուած Աբրահամի անունը Աբրամէ դէպի Աբրահամ պիտի փոխէր: Ան ազգերու բազմութեան հայր պիտի ըլլար: Հետաքրքրական է իմանալ, թէ այդ տարածքին մէջ բնակող մարդիկ ինչպէս արձագանքեցին այս

ճշմարտութեանը: Արդեօք հեգնաբա՞ր մօտեցան: Ի՞նչ պիտի մտածէին մարդու մը մասին, ով միայն մէկ որդի ունէր՝ Իսմայէլը, և որուն ազգերու բազմութեան հայր ըլլալու խոստումը տրուեցաւ, երբ ան շուրջ 100 տարեկան էր:

Աստուած վերահաստատեց խոստումները, որ 13 տարի առաջ տուած էր Աբրահամին եւ հաստատեց այն՝ տալով ուխտի նշանը: Աստուած Աբրահամի հետ անպայմանական ուխտ ըրաւ եւ այժմ Աբրահամին կը պատուիրէ ինչ որ բան ընել:

Աստուած Աբրահամին հրահանգեց, որ իր տան մէջ գտնուող իւրաքանչիւր արու թլփատուի: Անոնք, որոնք իր ընտանիքի անդամներն են պէտք է թլփատուին, եւ նաեւ ծառայութեան համար ստակով ծախու առնուածները: Այդ օրէն ի վեր ութ օրուան իւրաքանչիւր արու պէտք է թլփատուէր:

Գուցէ մտածենք, թէ ի՞նչ կապ կայ այս հրահանգի ու աւելի վաղ կատարուած ուխտի միջեւ: Ասիկա նոր ուխտ մը չէր: Աստուած տակաւին երկիրը Աբրահամին տալու խոստումը պահողն էր: Ասիկա տակաւին անպայմանական էր: Սակայն Աբրահամը պէտք է ցոյց տար, որ ան ընդունած էր Աստուծոյ գերիշխանութիւնը իր կեանքին վրայ եւ կ'ապրէր Անոր առաջնորդութեան ներքոյ: Ան պէտք չէ ապրեր իր ուզած ձեւով, այլ պէտք է ցոյց տար, որ միակ ճշմարիտ Աստուծոյն կը պատկանի:

Մինչ կը մտածենք այս բաներուն շուրջ, կը գիտակցինք, որ նոյնն է նաեւ մեր պարագային: Փրկութեան աշխատանքը ամբողջութեամբ Աստուծոյ գործն է: Չկայ ոչ մի բան, որ ըրինք կամ կրնանք ընել: Աստուած է, որ կը պահէ մեզ մինչեւ մեր Տէր Յիսուսի ներկայութեան մէջ ըլլալնիս: Սակայն ասիկա չի նշանակէր, թէ կրնանք ապրիլ այնպէս, ինչպէս կ'ուզենք: Ասիկա Տէր Յիսուսի պատգամն էր Իր աշակերտներուն, երբ անոնց հետ էր վերնատանը. Ան ըսաւ. «Իմ մէջս կեցէք»:

Տոն Սթորմըր

❊ ❊ ❊

Ծերերը եւ Աստուած

Սիրելի՛ մեծահասակ քոյր եւ եղբայր, թո՛յլ տուէք հարցնել ձեզ, թէ այս տարուայ մէջ ինչ կը սպասէք՝ Տէրոջ երկրորդ գալուստի՞ն, թէ՞ ձեր Իր մօտ երթալուն: Աստուած ի յաւիտենից գործ ունի պատրաստած ձեզ համար, ինչպէս Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ ըսելով. «Մենք անոր ձեռագործն ենք, Քրիստոս Յիսուսով ստեղծուած՝ բարի գործերու համար: Աստուած նախապէս պատրաստեց մեզ, որպէս զի անոնց մէջ քալենք» (Եփես. 2:10):

Աստուած, երբ մեզ ստեղծեց չմոռցաւ մեր կեանքի վերջին տարիները ծրագրել. Ան իհարկէ կ'ուզէ մեզ գործունեայ տեսնել Իր թագաւորութեան մէջ: Սաղմոսերգուն կ'ըսէ. «Ծերութեան ատեն ալ պտուղ պիտի տան, պարարտ ու կանանչ պիտի մնան» (Սաղ. 92:14):

Ուշագրաւ է, որ Աստուած Իր Որդիի աշխարհ գալու պատմութեան մէջ չանտեսեց ծեր մարդկանց. Ան օգտագործեց չորս մեծահասակ մարդկանց՝ Զաքարիային, Եղիսաբէթին, Աննա մարգարէուհիին եւ Սիմոն ծերունիին:

Ծեր տարիք կը նշանակէ ֆիզիքական սահմանափակ կարողութիւն, թոյլ յիշողութիւն, վատառողջութիւն... Տէր Յիսուսը 12 երիտասարդ աշակերտ ընտրեց, բայց նաեւ չմերժեց Պետրոսի զոքանչի սպասաւորութիւնը, ով տարիքով աւելի մեծ էր, քան Պետրոսը եւ Ինքը: Ան այսօր նոյնպէս չի մերժէր բոլոր անոնց, որոնք անկախ տարիքէ եւ կարողութիւնէ սիրտ ունին Անոր անունը մեծարելու:

Աստուած Յովհաննէս առաքեալին Յայտնութեան տեսիլքը տուաւ անոր խոր ծերութեան տարիներուն մէջ, մինչդեռ շատերս թերեւս մտածէինք, թէ նման տեսիլքներու մանրամասնութիւնները յիշելու համար աւելի երիտասարդ միտք ու յիշողութիւն պէտք է, քան 100 տարեկանի մօտ մարդու միտքն ու յիշողութիւնը: Հաւանաբար Աստուած ընտրեց Յովհաննէսին, քանի որ միւս առաքեալները արդեն նահատակուած էին: Այնուամենայնիւ, սա չի կրնար ժխտել այն փաստը, որ Աստուած առանձնայատուկ կերպով կ'օգտագործէ ծերերուն, եւ Ան հարկաւ ծրագիր ունի մեր երկրային կեանքի վերջին տարիներուն համար: Հարցը

այն է, թէ արդեօք կը կատարե՞նք այն, թէ՞ պարզապէս կ'երազենք երջանիկ, անհոգ ու հանգիստ կեանքի մասին:

Յաճախ եկեղեցիի հզօրութիւնը կը չափեն անոր անդամներու երիտասարդներու տոկոսով: Եթէ մեծամասնութիւնը մեծահասակ է, կ'ըսեն, թէ թոյլ եկեղեցի է, ձանձրալի, հեռանկար չունեցող եկեղեցի է, սակայն ամբողջ աշխարհով մէկ Աստուծոյ գործին նուիրաբերողներու, աղօթողներու մեծ խումբը ծերերն են, թոշակառուներն են:

Յիշենք նաեւ, որ մարդու հոգին չի ծերանար, մարմինը կը ծերանայ ու անոր հետ կապուած ամէն ինչ, սակայն գիտենք, որ չնայած մեր դուրսի մարմինը կը մաշի, նորը պիտի հագնինք (Բ Կորնթ. 5:1):

Մենք երբեք պէտք չէ վախնանք ծերութիւնէն. վախնա՛նք Տէրոջ համար անգործ մնալէն, վախնա՛նք ծուլութիւնէն, բամբասանքէն, մեծամտութիւնէն, հպարտութիւնէն, անձնակեդրոնութիւնէն, բայց ո՛չ ֆիզիքական սահմանափակումէն, հիւանդութիւնէն, ծերութիւնէն:

Թերեւս սաղմոսերգուի նման Տէրոջը կ'ըսէք. «Ծերութեան ատեն զիս մի՛ ձգեր. ոյժիս պակսած ատենը զիս մի՛ թողուր» (Սաղ. 71:9): Տէրը կը պատասխանէ ըսելով. «Մինչեւ ձեր ծերութիւնը ես նոյնն եմ, Մինչեւ ձեր ալեւորութիւնը ես ձեզ պիտի կրեմ. Ե՛ս ստեղծեցի ու ե՛ս պիտի վերցնեմ, Ե՛ս պիտի կրեմ ու պիտի ազատեմ» (Եսայի 46:4):

Ծերութիւնը կեանքի անգործութեան փուլը չէ, այլ ընդհակառակը՝ իւրայատուկ գործունէութեան շրջան: Ամէն մարդ չէ, որ կը հասնի խոր ծերութեան. ըստ Աստուծոյ Խօսքի՝ երկար օրերը օրհնութիւն են Տէրոջ կողմէ:

Թող որ Քրիստոսի եկեղեցիի ոչ միայն երիտասարդները, այլեւ ծերերը ծառայեն Տէրոջը իրենց ոյժի, կարողութեան եւ Աստուծոյ տուած պարգեւներով, ի փառս Աստուծոյ:

Վարդան Սարգիսեան

❊ ❊ ❊

Խօսքի մարդի՞կ

Որոշ ժամանակ առաջ քրիստոնեաներու մէջ կատարուած ոչ պաշտօնական վիճակագրութիւն մը կարդացի: Մի քանի հարիւր հաւատացեալներու հարցուցած էին, թէ իրենց անձնական օգուտին համար շաբաթը քանի՞ անգամ Աստուածաշունչ կը կարդան: Միջին հաշուարկը ցոյց տուաւ, որ շաբաթական ինը վայրկեան էր: «Անոր շրթունքներուն պատուիրանքներէն չզատուեցայ. Անոր բերնին խօսքերը իմ պիտոյքէս աւելի պահեցի» (Յոբ 23:12): Յոբի համար Աստուծոյ խօսքերն աւելի արժէքաւոր էին, քան իր հանապազօր հացը, բայց ինծի կը թուայ, թէ մեզմէ շատերը իրենց օրերը կ'անցնեն առանց իսկ Աստուածաշունչին մօտենալու: Կը զարմանամ, թէ ինչու է այդպէս:

Սկսեցի մտածել այն պնդումի մասին, որը կը սիրենք ինքներս մեզ անուանել, թէ մենք «Խօսքի (Աստուածաշունչի) մարդիկ» ենք: Մտածեցի նաեւ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ գտնուող քոլէճի մասին, որը իսլամական կրօնական առաջնորդներ կը պատրաստէ: Մինչեւ քոլեճ ընդունուիլը, դիմորդը պէտք է գոց իմանայ ամբողջ Ղուրանը: Ղուրանը մօտաւորապէս Նոր Կտակարանի չափ է:

Մենք կը պնդենք, որ մեր եկեղեցիները եւ մեր կեանքերը կառուցուած են Աստուածաշունչի ուսմունքի վրայ: Ես մեծ ոգեւորութիւն կ'ապրիմ, երբ կը հանդիպիմ երիտասարդներու, որոնք ոչ միայն հետաքրքրքրուած են Աստուծոյ Խօսքով, այլեւ իրենց կեանքը կը կառուցեն անոր վրայ: Այնուամենայնիւ կ'անհանգստանամ, երբ հասուն տարիքի մարդիկ կը փորձեմ գտնել, որոնք, ինչպէս Յոբը, կը զգան, թէ չեն կրնար գոյատեւել առանց Աստուծոյ Խօսքը իրենց կեանքերուն մէջ մեծ տեղ տալու: Չնայած, որ բարձր կը գնահատեմ հանրային քարոզչութեան դերը, սակայն համոզուած եմ, որ իւրաքանչիւր անձ, որու համար Աստուածաշնչեան ուսուցման միակ միջոցը կիրակի առաւօտեան քարոզն է, ապա ան հաստատ դժուարութեան մէջ է: Այն էական է, բայց բաւարար չէ: Սաղմոս 19-ի մէջ Դաւիթը Աստուծոյ Խօսքը նկարագրեց, որպէս ուրախութեան, առաջնորդութեան եւ սնունդի աղբիւր: Ան խորապէս քաղց ունէր Աստուծոյ Խօսքի նկատմամբ: Իմ հարցս հետեւեալն է. «Ինչո՞ւ համար երբեմն Աստուծոյ Խօսքին կը մօտենամ քրիս-

տոնէական պարտականութիւնէն դրդուած, եւ ոչ թէ Աստուծոյ աւելի լաւ ճանչնալու փափագով»: Յիսուս ըսաւ, որ մեր հոգեւոր կեանքը կրնայ հաստատուիլ միայն Աստուծոյ բերանէն ելած ամէն խօսքով (Մատթ. 4:4):

Ապականած աշխարհի մը մէջ ապրելով մենք անկասկած Աստուծոյ եւ Իր Խօսքի հանդէպ ճշմարիտ քաղց պէտք է զգանք, եթէ իսկապէս կ'ուզենք Աստուծոյ կողմէ հաստատուիլ: Եթէ իրականութեան մէջ սովամահ կը տառապինք, ապա ինչո՞ւ չենք զգար այդ: Արդեօք այնքան վատթարացե՞ր ենք, որ սովը չենք զգար: Գուցէ կորսնցուցած ենք այդ քաղցը, քանի որ կորսնցուցած ենք իրական կարիքը տեսնելու մեր կարողութիւնը, եւ խաբած ենք ինքներս մեզ, որ ամէն ինչ լաւ է: Եթէ Աստուածաշունչը մեզի համար լաւ ուսուցման աղբիւր է, որը կը սորվեցնէ թէ ինչպէս պէտք է վարուինք, եւ եթէ կը զգանք, որ մեր վարքագիծը ընդունելի է աշխարհային չափանիշներուն, ապա Աստուծոյ Խօսքի հանդէպ մեր կարիքի զգացումը զգալիօրէն կը նուազի: Մենք բոլորս գիտենք, որ այս այսպէս է:

Եբրայեցիներին ուղղուած նամակի հեղինակը Աստուծոյ Խօսքը կը նկարագրէ, որպէս երկսայրի սուր, որը կը թափանցէ մինչեւ հոգու խորքը եւ «կը քննէ սրտին խորհուրդները ու մտածմունքները» (Եբր. 4:12): Ես կը հաւատամ, որ ասիկա կը նշանակէ, թէ Աստուծոյ Խօսքը կը քննէ ոչ միայն այն, ինչ կ'ընենք, այլեւ այն թէ ինչու կ'ընենք: Այն կը պահանջէ, որ անկեղծ մտածենք ու խորապէս քննենք ոչ միայն այն, ինչ կ'ընենք, այլ թէ ով ենք ներքուստ: Ասիկա նոյնիսկ հասուն քրիստոնեայի համար սարսափելի կրնայ թուալ: Ճշմարտութեանը հանդիպելու ցաւէն թերեւս փորձենք սանձել Աստուծոյ Խօսքը, կամ անոր վերաբերուիլ որպէս վարդապետական գրութիւն կամ քարոզներու ու խորհրդածութիւններու աղբիւր:

Երբ Աստուծոյ Խօսքը սկսի կտրել հոգու այն պատրանքները, որոնցով փորձած ենք ապրել, այդ ժամանակ կը սկսինք բացայայտել, թէ որքան հրաշալի է Աստուած եւ կը զգանք Անոր սիրոյ ճշմարիտ խորհուրդը: Սա աւելի կը պահանջէ, քան շաբաթը ինը վայրկեան տրամադրելը:

Ռէքս Տիրլաւ

Վկայութիւն

1995 թ.-ի գարուն, Երեւանի պետական բժշկական համալսարան: Կենսաբանութեան ամպիոնի աւագ ուսուցչապետը ուսումնական օրուայ աւարտին (այդ ժամանակ 60 տարեկանի մօտ էր) կանչեց զիս իր գրասենեակ, գրեթէ մէկ ժամ տեւած զրոյցի համար: Ինծի համար հեշտ չէր կանգնել ու հակադրել Խորհրդային միութեան գաղափարախօսութիւնով մեծցած եւ իր ամբողջ կեանքի ընթացքին Աստուծոյ գոյութիւնը մերժած գիտնականին: Ան երբեք ինծի չդասաւանդեց կենսաբանութեան առարկան, բայց լսած էր, որ լսարաններէն մէկուն մէջ Աստուծոյ հաւատացող մէկը կար: Ան խիստ էր, մենատիրական, բայց միեւնոյն ժամանակ, փխրուն անձնաւորութիւն էր, որը հետաքրքրասէր էր եւ կ'ուզէր լսել: Մինչեւ հիմա կը յիշեմ, թէ ինչպէս կը պայքարէր գիտական տեսութիւններու վրայ հիմնուած իր համոզմունքներուն հետ, թէ մարդը կապիկէն առաջացած է (ըստ Տարուինի յայտնի տեսութեան): Իր հարցադրումներու ժամանակ հասկցայ, որ կը գտնուէր մոխրագոյն տարածքին մէջ. ինչ-որ բան կը փնտռէր, որը երբեք չէր համարձակի անուանել իր իսկական անունով՝ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ:

Տակաւին կը յիշեմ իր դէմքի արտայայտութիւնը, որ կը մատնէր իր ներքին շփոթութիւնը: Ան գիրք մը բացաւ եւ ցոյց տուաւ, թէ ինչպէս մարդը զարգացեր է կապիկէն, եւ ես լսեցի իրեն, որ կ'ըսէր. «Հիմա ես քեզ կ'ուզեմ լսել, տղա՛ս, ապացուցէ՛, որ Աստուած կայ»: Անկեղծ ըլլամ, չեմ յիշէր այն ամէնը, ինչ ըսի իրեն Աստուծոյ եւ ստեղծագործութեան մասին, բայց չեմ կրնար մոռնալ անոր տուած հետաքրքիր հարցերը, որոնք ամէն անգամ կը թափուէին գլխուս վրայ, երբ իրեն ճշմարտութեան մասին կը խօսէի, որուն այնքա՜ն ծարաւ էր: Որոշ ժամանակ զգացի, որ կը պատասխանեմ երեխայի մը կողմէ տրուած շատ հարցերու, որոնք անպատասխան մնացած են: Դժուար էր բացատրել մարդեղացած Որդու ճշմարտութիւնը, երբ այս մարդը երբեւէ չէր հաւատացած, որ Աստուած գոյութիւն ունի: Սակայն շնորհքը միշտ կը յաղթէ: Ես կրնամ միայն ճշմարտութիւնը պատմել, Արարիչ Աստուծոյ ճշմարտութիւնը, մարդու ընկած վիճակը, Քրիստոսով ցուցաբերուած Աստուծոյ սէրը, խաչի ճշմարտութիւնը եւ յարութեան միջոցով Քրիս-

տոսի տուած յոյսը: Ես նոյնիսկ չէի գիտակցէր, որ այդ պահին անոր անհաւատութեան դէմ Քրիստոսի հանդէպ իմ հաւատքի ջատագովութիւնը կ'ընէի: Ի վերջոյ ինծի նայեցաւ անկեղծ ժպիտով մը ու ըսաւ. «Տղա՛ս, ես չկրցայ համոզել քեզի, եւ դուն նոյնպէս չյաջողեցար նոյնը ընել ինծի»: Կը յիշեմ իր վերջին «Երկա՛ր կաց, տղա՛ս» խօսքերը, երբ մօտեցայ իր գրասենեակի դուռին եւ զգացի, որ պատգամս հասաւ իրեն այդ արեւոտ, պայծառ օրը: Պատգամը մնաց իր խղճին վրայ: Ես աղօթեցի իր համար, երբ վերջին անգամ հանդիպեցի իրեն այդ օրը: Այսօր համացանցէն տեղեկացայ, որ ան իր 77 տարեկանին կնքած է իր մահկանացուն (2014 թ.): Ասիկա կը նշանակէ, որ Աստուած իրեն Քրիստոսի մասին վկայութիւնը լսելէն ետք 17 տարի եւս շնորհեց: Կը յուսամ, որ իմաստուն գտնուեցաւ եւ Տէր Յիսուսին ընդունեց, որպէս անձնական Տէր ու Փրկիչ, նախքան երկրի վրայ աչքերը գոցելը: Անոր անունը փրոֆեսոր Սօս Սիսակեան է, եւ Երեւանի փողոցներէն մէկուն մէջ իր ապրած շէնքին վրայ կը գտնուի անոր յուշատախտակը:

Վիգէն Խաչատուրեան

«Տէրոջը յանձնէ քու ճամբադ ու անոր յուսայ եւ անիկա պիտի կատարէ» (Սաղ. 37:5)

Եթէ անկարգելաւորը չհամարձակի ցատկել ան երբեք չ'իմանար, թէ փարաշյութը ինչպէս կը գործէ: Ան նախ պէտք է ցատկէ (ասիկա կ'ենթադրէ որոշակի վստահութիւն), եւ միայն այդ ժամանակ կը զգայ, թէ ինչպէս փարաշիւթը մեղմօրէն կ'իջեցնէ զինք: Քրիստոնեայի գործնական հաւատքը փաստօրէն ոչնչով չի տարբերուիր ասկէ: Եթէ մեր առօրեայ կարիքներու բաւարարման համար Աստուծոյ հաւատարիմ նախախնամութեանը չվստահինք, ապա չենք իմանար, թէ ինչպիսի ազդեցութիւն կը ձգէ այն մեր կեանքին վրայ:

Յաճախ կը համոզուինք, որ Աստուծոյ վստահիլն իսկապէս դժուար է: Կը կարծենք, թէ Աւետարանի խոստումները բաւարար չեն, աւելին պէտք է: Մենք կ'ուզէինք ինչ-որ բան տեսնել, նոյնիսկ փոքր, եւ յետոյ

հաւատալ: Բայց չենք կրնար զգալ այն ոյժը, որով Աստուած կ'աջակցէ մեզ, եթէ նախ Իրեն գործելու հնարաւորութիւն չտանք: Մեր հաւատքը պէտք է քայլէ փորձառութիւնէն առաջ: Մենք պէտք չէ մանրակրկիտ հաշուարկենք այն ամէնը, ինչ ապագային կը վերաբերի, փորձենք կանխատեսել այն ու լուծումներ գտնել: Մենք պարզապէս պէտք է վստահինք Տէրոջը: Իհարկէ պէտք է իմաստուն ըլլալ եւ տրամաբանօրէն գործել: Բայց ամէն ինչ պայմանաւորուած է մեր վարքով. անորոշութիւնէն վախնալով (յաճախ այն Աստուծոյ հանդէպ վստահութեան բացակայութեան պատճառով է) կարող ենք մանրամասնօրէն ծրագրել ամէն ինչ: Բայց կրնանք նաեւ պատշաճ յարգանք ցուցաբերել Տէրոջը՝ խելամիտ քայլեր կատարելով եւ ամէն ինչ Աստուծոյ ձեռքերուն մէջ յանձնելով: Ան կը հոգայ մեր բոլոր կարիքները: «Քու հոգդ Տէրոջը վրայ ձգէ, ու ան քեզ պիտի խնամէ. Անիկա յաւիտեան սասանութիւն չտար արդարին» (Սաղ. 55:22):

Քաղուած

ԱՍՄ-ի միսիոնարական դաշտէն

Աստուծոյ առաջնորդութեամբ արդեն վեց ամիս է ընտանիքով տեղափոխուած ենք Կիւմրի քաղաք՝ ԱՍՄ-ի ծառայութեանը միանալու համար: Մեր ծառայութեան դաշտը Շիրակի եւ Լոռիի մարզն է, մասնաւորապէս՝ Կիւմրի եւ Վանաձոր քաղաքները եւ Հոռոմ գիւղը: Իհարկէ այստեղ գործունէութիւն կը ծաւալուէր, սակայն Կիւմրիի մէջ ապրելով՝ գործը աւելի հեշտ ու արդիւնաւէտ կրնայ դառնալ: Մինչեւ Կիւմրի տեղափոխուիլը եղբայրներն ու քոյրերը կը պատմէին ծառայութեան եւ մարդկանց հոգեւոր ու ֆիզիքական կարիքներու մասին, սակայն երբ աչքովս տեսայ այդ ամէնը, հանդիպեցայ ընտանիքներու եւ ծանօթացայ մարդկանց հետ, աւելի լաւ հասկցայ այս ծառայութեան կարեւորութիւնը, եւ դեռ կը շարունակենք ծանօթանալ ընտանիքներու ապրելակերպի ու հոգեւոր կարիքներու հետ:

Աստուծոյ փառք կուտանք բոլոր ծառայութիւններու եւ օրհնութիւններու համար, որ կը վայլենք: Տէրը մեզ օրհնած է տալով ծառայակիցներ՝ Վաչէին ու Մանուշակին, նաեւ ունինք Աստղիկ քոյրը, ով կը

ծառայէ մանուկներուն մէջ Վանաձոր քաղաքին մէջ: Նաեւ մեր ծառայութիւններու մէջ կ'օգնէ կինս՝ Յասմիկը՝ քոյրերու եւ կանանց հետ աշխատելով: Միասին կը կատարենք Տէրոջ գործը: Կը տեսնենք, թէ ինչպէս Տէրը կը գործէ մեր մէջ:

Ունինք Աստուածաշունչի սերտողութիւններ Կիւմրիի եւ Վանաձորի մէջ, նոր մարդիկ կը միանան մեզ: Նաեւ կը կատարենք անհատական այցելութիւններ ընտանիքներ, որոնց ժամանակ կը ծանօթանանք անոնց կարիքներուն եւ կը մտերմանանք անոնց հետ, նաեւ կը հրաւիրենք ժողովներուն: Մեծ ուրախութեամբ կ'ուզեմ պատմել, որ Կիւմրիի մեր ծառայութեան ընթացքին չորս հոգիներ ապաշխարեցին եւ իրենց սիրտը Տէրոջը յանձնեցին: Մասնաւորապէս կ'ուզեմ բաժնեկցիլ Արզուման անունով մարդու մասին, որը Կիւմրիի քոյրերէն մէկուն խնամին էր: Իմացանք, որ Արզումանը քաղցկեղով հիւանդ էր եւ բժիշկները ըսած էին, որ իր կեանքին հաշուած օրեր մնացած էր: Վաչէ եղբօր հետ աղօթքով այցելեցինք Արզումանին Ջաջուռ գիւղին մէջ, խօսեցինք իր հետ Աւետարանի Բարի Լուրի մասին ու քաջալերեցինք, որ ապաշխարէ ու մեղքերը Տէրոջը խոստովանէ: Արզումանը գիտակցելով հաւատաց Փրկչին, խոստովանեց մեղքերը եւ ընդունեց Քրիստոսին իբրեւ իր անձնական Տէր ու Փրկիչ: Յաջորդ օրը իմացանք, որ Արզումանը խաղաղ ու հանգիստ ննջած էր Տէրոջմով: Որքա՜ն բարի է Տէրը, որ չթողեց Արզումանին առանց Իր հետ հաշտուելու այս կեանքէն հեռանալ:

Տէրոջ կողմէ մեզի յանձնուած ԱՍՄ-ի ընտանիքներուն խնամք կը տանինք, որպէսզի հոգեւորապէս աճեն ու Քրիստոսի մէջ հաստատուին: Կ'աղօթենք նոր ծառայութիւններու համար, մասնաւորապէս երիտասարդներու եւ քոյրերու ծառայութիւն սկսելու համար: ԱՍՄ-ի կողմէ կ'այցելենք Կիւմրիի եւ Վանաձորի ընտանիքներուն, կը փոխանցենք ֆինանսական եւ նիւթական (սնունդի տեսքով) օգնութիւն, կը տեսնենք անոնց կարիքները, գոհունակ սրտերը, փառաբանութիւնները առ Աստուած եւ աղօթքներն ու օրհնութիւնները բոլոր այն մարդկանց համար, ովքեր կը մասնակցին այս ծառայութիւններուն:

Ծառայութեան ընթացքին կ'ունենանք նաեւ դժուարութիւններ, շատերու սրտերը կարծրացած են Աւետարանի հանդէպ, նաեւ շատերը զբաղուած են հանապազօրեայ հացը վաստակելով: Շիրակի մարզը

կը համարուի Հայաստանի ամենաաղքատ մարզը: Այստեղ դեռ կան շատ ընտանիքներ, որոնք չունին իրենց բնակարանը եւ կարօտ են նոյնիսկ օրուայ ցամաք հացին: Այդ իսկ պատճառով Աստուծոյ փառք կուտանք, որ նման ընտանիքներ ընդգրկուած են ԱՍՄ-ի օգնութեան ցանկին մէջ, եւ ես անձամբ տեսած եմ անոնց անհամբեր սպասումները՝ իրենց հասանելիք օգնութեանը: Նաեւ կը տեսնենք, թէ Տէրը ի՜նչ մեծ գործ կը կատարէ ԱՍՄ-ի բժշկական օգնութեան միջոցով: Անոնք կը վկայեն, թէ եթէ այդ բժշկական օգնութիւնը չ'ըլլար, ապա երբեւէ չէին կարողանայ հետազօտուիլ ու բժշկուիլ:

Կը խնդրենք աղօթել մեր ծառայութիւններու եւ խումբի համար. շատ կարիք ունինք Տէրոջ զօրութեան, իմաստութեան եւ առաջնորդութեան:

Փառք կուտանք Աստուծոյ բոլոր ծառայութիւններու, օրհնութիւններու, միջոցներու, ԱՍՄ-ի խումբի եւ բոլոր օգնողներու եւ աղօթքներու համար:

Աշոտ Գ-յուրջեան

Ձախէն աջ՝ Վարդան, Տոն Սթորմըր, Վաչէ, Աշոտ